

[Damgaard Nielsen]

ginaljorder, og hvad der skal ske med dem, når de tages ud af omdrift. Det vil måske blive det halve af Jylland, der skal tages ud af omdriften – hvad ved jeg?

Dernæst er der et krav om efterafgrøder på alle marker – ja, de, der er taget ud af drift, kan vi jo i hvert fald nok lade gro til i en eller anden forstand.

Omlægning af landbrugsstøtten, så økologisk jordbrug favoriseres – jamen det har pkt. 1 jo egentlig klaret for hr. Albrechtsen derhen, at når kunstgødningforbruget bliver næsten forbudt, er der kun økologisk landbrug tilbage.

Så er der kravet om mekanisk, biologisk og kemisk rensning af alt byspildevand. Det kan jeg godt være enig i; det er da udmærket, hvis det ellers fungerer.

Endvidere foreslås der nedsættelse af udledning fra dambrugene ned til 10 pct. af det nuværende. Jamen så kan vi jo reducere vor produktion af dambrugsfisk tilsvarende, og så er det sådan set bragt i orden. Dernæst stilles der skærpede krav til industriudledning, og dér kan jeg da kun være enig, for der er jo skærpede krav hele vejen igennem. Men kan hr. Albrechtsen anvise nogen som helst steder, hvor man kan finde de 20, måske 25 mia. kr., som landbruget bidrager til samfundshusholdningen med? Kan vi få en anvisning på, hvor de skal komme fra, hvis man gennemfører dette forslag i den udstrækning, der er foreslået her? For det vil betyde indskrænkninger i alles forbrug, og så vidt som jeg har kunne følge det – jeg er godt nok ny herinde – har alle de lovforslag, der er blevet fremsat herinde i dette høje Ting, uden hensyn til, hvilken side af salen de kommer fra, hvert eneste ét betydte øgede udgifter. Derfor vil jeg gerne lige have at vide, hvor man vil hente de penge, man mister her.

Albrechtsen (VS):

I anledning af, at hr. Sønderby rejste tvivl om, hvorvidt det nu også var korrekt, når jeg sagde, at forslaget var blevet indleveret før folketingsdebatten den 18. november 1986, kan jeg sige, at forslaget blev indleveret den 14. november 1986; så ved hr. Sønderby det.

Jeg er naturligvis ked af, at Det Radikale Venstre ikke vil tage den udfordring op, som dette forslag er, især på baggrund af den kri-

tik, som siden vedtagelsen af den radikale dagsorden har været rettet mod samme dagsorden, og på baggrund af, at der også efter den 18. november 1986 er indløbet endnu mere alarmerende meldinger om situationen, f.eks. rapporten fra Fyns Amt, som jo viser, at der faktisk ikke er tid til så langsommelig en procedure, som Det Radikale Venstre har fået iværksat. På den baggrund er jeg selvfølgelig ked af, at man reagerer på denne måde over for et forslag, som vi fra første færd – dvs. fra den 14. november 1986 – havde tænkt skulle indgå på en saglig måde i debatten og altså også afføde saglige reaktioner, men dem må man nok sige der ikke har været mange af fra borgerlig side i dag og altså desværre heller ikke fra Det Radikale Venstres side. Når man ser på det, kan man f.eks. se, at vi konkret foreslår en nedskæring af landbrugets kvælstofkunstgødningforbrug på omkring 190.000 t, og vi ved, at efter at dagsordenen blev vedtaget den 18. november, har landbrugsministeren iværksat nogle forhandlinger med regeringen.

Vi ved også, at landbrugsministeren i første omgang var indstillet på, at disse forhandlinger skulle gå ud på, at man ad frivillighedens vej skulle nå til en reduktion på 100.000 t. Så blev landbrugsministeren presset og afgav så et svar til Folketingets landbrugsudvalg, hvori man sagde, at der kunne blive tale om en lovgivning, men stadig væk kun på de 100.000 t, og så ved vi, at ministeren sagde – hvad der jo er helt korrekt – under debatten den 18. november, at det ville blive nødvendigt med en væsentlig større reduktion af kunstgødningforbruget end de 100.000 t.

Nu har vi altså en landbrugsminister, som muligvis vil gå med til, at der gennemføres en lovgivning om en reduktion på op til 100.000 t, men som immerhen stadig væk sætter på, at det hele kan ordnes gennem frivillige drøftelser med et landbrug, som vi jo ved ikke vil være med. Og så har vi samtidig miljøministerens helt korrekte beskrivelse af situationen, nemlig at der skal gennemføres en reduktion væsentligt ud over 100.000 t, dvs. i realiteten det, som VS foreslår i beslutningsforslaget.

Når situationen er den, at vi ved, at der simpelt hen bliver meget store problemer med at få udmøntet dette i en lovgivning, der virker efter hensigten, og vi ved, at miljøm-